

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/215/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312205420
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6312205420.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná pod č. 542 097 90, so sídlom Francúzsko, Paríž, Boulevard Haussmann 1, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti povinnému: B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XXX, XXX XX W., na vymoženie pohľadávky vo výške 1.868,75 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Zorou Ferdinandy, Exekútorský úrad Štefánikova 6, Košice pod sp. zn. EX 1842/2012, o odvolaní povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4Er/1090/2012-73 zo dňa 26. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4Er/1090/2012-73 zo dňa 26. apríla 2019 o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým Uznesením č. k. 4Er/1090/2012-73 zo dňa 26. apríla 2019 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Uvedené rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že Poverením súdu prvej inštancie č. 5603 046640 zo dňa 27. júna 2012 bola súdna exekútorka poverená vykonaním exekúcie a vymožením pohľadávky oprávneného voči povinnému vo výške 1.868,75 Eur na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Brezno č. k. 2C/223/2011-53 zo dňa 09. januára 2012. Dňa 20. februára 2019 povinný doručil exekučnému súdu návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že došlo k porušeniu jeho ústavných práv tým, že sa nikdy nezúčastnil súdneho konania. Sú tu okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a pre ktoré je exekúcia neprípustná. Boli mu boli odňaté ústavné práva v súlade s článkom 46 a následne Ústavy Slovenskej republiky ako účastníkovi konania a pretože súd nepodrobil zmluvu, z ktorej má pochádzať vymáhaný nárok oprávneného, súdnej kontrole v jeho prítomnosti, a tak aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Exekučný titul na základe, ktorého je vykonávaná exekúcia sp.zn. EX 1842/2012, je nespôsobilým exekučným titulom, nebol spôsobilý na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a nemohol spôsobiť platné právne účinky, a to vykonanie exekúcie. Exekučný súd zistil, že exekučným titulom v danej exekúcii je platobný rozkaz Okresného súdu Brezno č.k. 2C/223/2011 - 53 zo dňa 09.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.02.2012 a ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému sumu 1.868,75 Eur s príslušenstvom. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený do vlastných rúk dňa 17.01.2012. Spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu žalobca (teda oprávnený) predložil Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX osobne podpísanú žalovaným, čiastočné odstúpenie od úverovej zmluvy, prehľad výberov a úhrad z úverovej karty a špecifikáciu uplatňovaného nároku. Exekučný súd ďalej uviedol, že z pripojeného spisu sp. zn. 2C/223/2011 je nepochybné, že žalobca dostatočne osvedčil uplatňované právo, na základe čoho súd po preskúmaní predložených listinných dôkazov vydal platobný rozkaz. Ďalej je nepochybné, že žalovaný (teda povinný) sa predmetného súdneho konania zúčastnil, mal o ňom vedomosť, o čom svedčí ním osobne podpísaná doručenka založená v súdnom spise, a

teda v prípade, že nesúhlasil s uloženou povinnosťou a so skutočnosťami uvedenými v návrhu na vydanie platobného rozkazu, mal možnosť podať odpor v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu tak, ako o tom bol poučený v platobnom rozkaze. Keďže odpor proti platobnému rozkazu nepodal, tento nadobudol právoplatnosť a po uplynutí lehoty na plnenie uloženej povinnosti aj vykonateľnosť, a stal sa tak spôsobilým exekučným titulom. Pretože si následne povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť plynúcu z exekučného titulu, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorý exekučný súd posúdil ako dôvodný a na jeho základe vydal súdnej exekútorke poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučný súd preto dospel k záveru, že pokiaľ povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že sa nezúčastnil súdneho konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, toto jeho tvrdenie exekučný súd vyhodnotil ako nepravdivé. Rovnako vyhodnotil za nepravdivé tvrdenie povinného o tom, že súd rozhodoval bez úverovej zmluvy, keď obsahom pripojeného spisu sp.zn. 2C/223/2011 je aj Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX podpísaná osobne povinným, v rámci ktorej pod písm. c) povinný žiadal o vydanie úverovej karty s úverovým rámcom 20.000,-Sk s tým, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Tvrdenia povinného tak súd považuje za účelové. K námietke povinného, že exekučným príkazom bol zaviazaný uhradiť sumu 4.076,42 Eur, pričom do dnešného dňa uhradil sumu 4.322,37 Eur a ďalej je voči nemu vymáhaná suma 1.036,47 Eur a táto ďalej narastá, exekučný súd uviedol, že pokiaľ v predmetnej exekučnej veci podľa súdnej exekútorke ešte nedošlo k vymoženiu celej pohľadávky oprávneného a trov exekúcie, exekučný súd nemá v zásade dôvod na základe nepodložených tvrdení pochybovať a overovať tvrdenia inej zložky justičného systému. Na základe uvedených skutočností exekučný súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pretože v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol také dôvody, pre ktoré by podľa zákona mala byť exekúcia zastavená či zastavenie exekúcie by vyplývalo z osobitného zákona. Exekučný súd nezistil ani iné dôvody, ktoré by bránili vymáhateľnosti nároku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Proti predmetnému Uzneseniu exekučného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že napadnuté Uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi bolo odňaté právo na spravodlivé súdne konanie. Podľa povinného exekučný súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Povinný ďalej poukázal na ustanovenie § 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, platného v čase vydania platobného rozkazu. Podľa názoru povinného spotrebiteľská zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, súd prvej inštancie bol povinný podrobiť úverovú zmluvu súdnej kontrole a bol povinný nevydať platobný rozkaz, pričom súd rozhodol bez toho, aby predmetnú zmluvu videl. Na záver povinný žiadal odvolací súd, aby po preskúmaní všetkých uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv a pre nárok uplatňovaný v tomto exekučnom konaní oprávneným bez právneho dôvodu a pre porušenie ústavných práv zrušil Rozsudok Okresného súdu Brezno 2C/223/2011 zo dňa 09. januára 2012, určil, že nie je povinný zaplatiť oprávnenému vymáhanú sumu s príslušenstvom a exekúciu zastavil. Povinný tiež žiadal pre prípad porušovania jeho zákonných práv pribrať do konania prokurátora na ochranu jeho zákonných práv.

3. Oprávnený sa k odvolaniu povinného vyjadril podaním zo dňa 10. júna 2019, v ktorom poukázal na ust. § 363 a ust. § 365 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom poukázal na skutočnosť, že povinný vo svojom odvolaní neuviedol, voči akému rozhodnutiu sa odvoláva. Ďalej uviedol, že nie je úplne zrejmé, čoho sa povinný domáha. Oprávnený preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie v zmysle § 386 písm. d) CSP odmietol.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či odvolanie má všetky požadované náležitosti. Po zistení, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekučný súd napadnutým Uznesením č. k. 4Er/1090/2012-73 zo dňa 26. apríla 2019 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Predmetné uznesenie napadol povinný odvolaním zo dňa 17. mája 2019, ktoré bolo doručené exekučnému súdu osobne dňa 17. mája 2019 v zákonnej lehote.

10. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevyučuje povaha veci. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu odvolacieho konania, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v § 357 CSP. Exekučné konanie je upravené v Exekučnom poriadku, ktorý je vo vzťahu k CSP v pozícii lex specialis, z čoho logicky vyplýva, že niektoré uznesenia, typické pre exekučné konania, nie sú zahrnuté v § 357 CSP, pretože v klasickom sporovom konaní sa nevyskytujú. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP bude, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok.

11. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku výslovne nezakladá prípustnosť odvolania proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Odvolanie pripúšťa len proti uzneseniam o zastavení exekúcie, a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 58 ods. 5 Exekučného poriadku. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie zjavne takýmto rozhodnutím nie je. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 171/2012 zo dňa 25. júla 2012, podľa ktorého „Takyto výklad je aj ústavne konformný, pretože rešpektuje účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí. Exekučnou činnosťou sa napĺňa právna ochrana právoplatným rozhodnutím potvrdeného subjektívneho práva, ktorého podstatou je moc prinútiť toho, kto toto právo porušil, správať sa určitým spôsobom. Tento účel by mohol byť marený, ak by sa exekučné konanie predlžovalo rozhodovaním o opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z ním tvrdeného dôvodu. Z hľadiska povinnosti exekučného súdu zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku nie je rozhodujúci povinným tvrdený dôvod pre takéto rozhodnutie, ale skutočne existujúci, t. j. exekučnému súdu preukázaný dôvod prekážky ďalšieho vykonávania exekučnej činnosti.“

12. Exekučný súd v napadnutom uznesení nesprávne poučil účastníkov o tom, že proti tomuto uzneseniu exekučného súdu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Uvedenie nesprávneho poučenia o prípustnosti odvolania v uznesení exekučného súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nemá právne účinky. Nesprávne poučenie účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu nezaložilo procesnú legitímáciu povinného na podanie odvolania, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. CSP v § 362 ods. 2 poskytuje účastníkovi konania ochranu iba pred nesprávnym poučením súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutelného rozhodnutia.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie povinného proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Z dôvodu odmietnutia odvolania odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Poznámka: Rozhodnutie nepodpísali členovia senátu V.. F. F. a V.. B. W. z dôvodu ich ospravedlnenej neprítomnosti na pracovisku v čase jeho písomného vyhotovenia.